

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 32Cb/17/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7208221526
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Marta Raábová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7208221526.6

Uznesenie

Okresný súd Košice II v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35838825, zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava 1, IČO: 47255706, proti žalovaným, v 1. rade: V. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. XX, XXX XX H., práv. zast.: JUDr. Ján Spišák, advokát, Idanská 17, P.O. BOX 67, 040 11 Košice, v 2. rade: Z. Z. N., J.. XX.X.XXXX, V. J. X, XXX XX G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., Janka Kráľa 7, 97401 Banská Bystrica, IČO: 42309166, práv. zast.: Mgr. Henrich Schindler, advokát, Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 995,74 € s prísl. takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Vo vzťahu žalobcu k žalovanému v 1. rade žalovanému v 1. rade priznáva náhradu trov konania v sume 185,08 €, t. j. súdny poplatok v sume 66,38 €, trovy právneho zastúpenia v sume 118,70 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaného v 1. rade, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Vo vzťahu žalobcu k žalovanému v 2. rade žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

Vo vzťahu žalobcu k vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1. a 2. rade vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania podaným dňa 18.8.2008 žalobca navrhol, aby súd žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 995,74 €, úrok z omeškania k 8.1.2008 vo výške 231,07 €, úrok k 8.1.2008 vo výške 274,97 €, úrok z omeškania 22,20% ročne zo sumy 1.270,70 € od 9.1.2008 do zaplatenia z titulu uzavretej zmluvy o splátkovom úvere a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Súd vydal dňa 16.9.2008 platobný rozkaz, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný v 1. rade odpor s odôvodnením.

Okresný súd Košice II uznesením č.k. 38Rob/160/2008-63 zo dňa 13.11.2008 žalovanému v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor vo výške 66,38 €.

Súd nariadil na prejednanie a rozhodnutie veci pojednávanie na deň 21.4.2015, na ktoré riadne a včas predvolal účastníkov konania.

Podľa prednesu právneho zástupcu žalobcu, vzhľadom na skutočnosť, že zosplatnením predmetnej pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania došlo dňa 16.8.2004 a podaním návrhu na začatie konania až dňa 18.8.2008, žalobca berie návrh na začatie konania v celom rozsahu späť.

Podľa prednesu právneho zástupcu žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade, súhlasia so späťvzatím návrhu a vznášajú námietku premlčania celého nároku, to znamená, že súhlasia so späťvzatím návrhu na uplatňujú si nárok na náhradu trov konania, ktoré vyčíslia v zákonnej lehote.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať počas konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

S poukazom na vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie súd konanie zastavil.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. V danom prípade žalobca vzal späť návrh na začatie konania v celom rozsahu z dôvodu premlčania uplatnenej pohľadávky, z ktorého je zrejmé, že pohľadávka bola žalobcom uplatnená nedôvodne, pretože je premlčaná, preto podľa názoru súdu z procesného hľadiska žalobca zavinil, že konanie sa zastavilo.

Podľa ust. § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Súd úspešnému žalovanému v 1. rade (z procesného hľadiska) priznal náhradu trov konania vo výške 185,08 €. Trovy konania žalovaného v 1. rade tvorí súdny poplatok za odpor v sume 66,38 €, trovy právneho zastúpenia v sume 118,70 €, t.j. dva úkony právnej služby po 51,45 € (prevzatie, príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 21.4.2015), 1 krát režijný paušál po 7,41 € a 1 krát režijný paušál po 8,39 €.

Priznané trovy konania v sume 185,08 € t. j. súdny poplatok v sume 66,38 € trovy právneho zastúpenia a hotové výdavky v sume 118,70 € je žalovaný povinný podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu.

Súd nepriznal právnemu zástupcovi žalovaného v 1. rade odmenu vo výške 51,45 €, režijný paušál 8,04 € za účasť na pojednávaní v roku 2014, a to z dôvodu, že v roku 2014 súd na prejednanie a rozhodnutie veci pojednávanie nenariadil.

Žalovaný v 2. rade si žiadne trovy konania neuplatnil a ku dňu rozhodovania súdu o späťvzátí návrhu na začatie konania mu ani žiadne trovy nevznikli, čo mal súd preukázané aj zo spisu, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Uvedené ust. bolo do nášho právneho poriadku zavedené zák. č. 384/2008 Z.z, pričom týmto samotným zákonom bola VÚ daná legitímácia na vstup do konania. Cieľom takto koncipovanej práv. úpravy podľa Dôvodovej správy k uvedenému zák. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. VÚ je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). VÚ je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie [to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátene konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor].

Vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle ktorého VÚ má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník je možné mu priznať aj náhradu trov konania, ale len za predpokladu že toto právo vzniklo aj účastníkovi na strane ktorého v konaní vystupoval.

Článok 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pojem každý spadá aj na VÚ, ten nie je vylúčený z voľby akým spôsobom si toto ústavou dané právo uplatní, ale musí počítať s tým, že súd bude skúmať podľa § 146 ods.2 O.s.p. či trovy ním uplatnené boli vynaložené účelne teda či sa nimi sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto

tvrdenému nároku. Súd nemôže zaviazat' účastníka na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil zbytočne.

Paušálny vstup Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., do všetkých konaní, v ktorých vystupuje ako žalobca rovnaký subjekt, bez ohľadu na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nepovažuje súd za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ Združenia, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa a rovnako aj na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že VÚ vstúpil do konania ako profesijná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty VÚ vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho na stane koho vstupuje do konania, nepovažoval súd jeho trovy za účelne vynaložené. Skutočnosť, že združenie na zastupovanie v konaní splnomocnilo advokáta, vzbudzuje u odvolacieho súdu dojem, že účelom jeho vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie prospechu v podobe priznanej náhrady trov konania. V zmysle uvedeného súd urobil záver, že pri priznávaní trov konania pre VÚ bolo potrebné aplikovať § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. avšak so zreteľom na účel právneho zast., na hospodárnosť konania, VÚ trovy nepriznal, lebo tieto neboli účelne vynaložené. (viď. Uznesenie Krajského súd v Košiciach z 2. decembra 2014 sp. zn. 5Co/506/2014).

Poučenie:

Proti uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.